

Sygn. akt IV W 2678/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w W. w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Religa

Protokolant: Łukasz Gajowniczek

po rozpoznaniu w dniu 01.04.2016r.

sprawy **G. Ł.**, syna E. i M., ur. (...) w H.

obwinionego o to, że:

W okresie od dnia 27 marca 2015 r. do dnia 02 kwietnia 2015 r., tj. w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania, w W. przy ul. (...), jako właściciel pojazdu marki M. o nr rej. (...) wbrew obowiązkowi nie wskazał na żądanie Straży Miejskiej m.st. W. komu powierzył wyżej wymieniony pojazd do kierowania lub używania w dniu 08 marca 2015 r. o godz. 11:05,

tj. o wykroczenie z art. 96 § 3 k.w. w zw. z art. 78 ust. 4 Ustawy z dn. 20.06.1997r. „Prawo o ruchu drogowym” (tj. Dz. U. Nr 108, poz. 908 z późn. zm.)

orzeka

I. Obwinionego **G. Ł.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 96 § 3 k.w. w zw. z art. 78 ust. 4 Ustawy z dn. 20.06.1997r. Prawo o ruchu drogowym skazuje go, a na podstawie art. 96 § 3 k.w. wymierza mu karę grzywny w wysokości 300 (trzysta) złotych;

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 30 (trzydzieści) złotych opłaty oraz kwotę 100 (sto) złotych tytułem pozostałych kosztów sądowych.

Sygn. akt IV W 2678/15

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 08 marca 2015r. funkcjonariusz Straży Miejskiej ujawnił w ramach swoich czynności służbowych wykroczenie polegające na parkowaniu pojazdu marki M. oznaczonego tablicami rejestracyjnymi (...), na ulicy (...) w W., gdzie kierowca nie zastosował się do znaku B-36 „zakaz zatrzymywania się”. W oparciu o dane z C. ustalono, że właścicielem pojazdu jest G. Ł.. W związku z tym wysłano ww. wezwanie do wskazania komu w ww. dniu powierzył pojazd do kierowania lub używania. Pouczono go również o konsekwencjach nie wywiązania się z powyższego obowiązku. G. Ł. w dniu 26.03.2015r. odebrał osobiście ww. wezwanie. Nie udzielił Straży Miejskiej informacji ani pisemnie ani w żadnej innej formie.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie: notatki urzędowej (k. 1); wezwania (k. 2); zdjęcia (k. 3), wezwania (k. 4); oświadczenia (k. 5); pokwitowania odbioru (k. 6); wyjaśnień obwinionego (k. 38).

Obwiniony G. Ł. nie przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu. Wyjaśnił, że nie miał możliwości udzielenia informacji o którą zwracała się Straż Miejska. Wyjaśnił, że pojazd co do którego występowała Straż Miejska jest użytkowany w ramach prowadzonego przez niego przedsiębiorstwa. Korzysta z niego swobodnie kilka osób. Przeprowadził jakieś rozpytanie po tych kilku miesiącach kiedy otrzymał zapytanie SM. Niestety codziennie kilka osób może tym pojazdem jeździć. Chcąc wskazać jakąś osobę musiałby skłamać i złożyć fałszywe zeznania. Po kilku tygodniach nie był w stanie ustalić kto w danym dniu korzystał z tego samochodu. Orientuje się gdzie jest adres którego dotyczyło wezwanie. Nie kojarzy tego adresu jako adresu klienta lub Sądu. Samochód jest zarejestrowany na kancelarię. Prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą. Jest właścicielem samochodu. Osoby, o wezwanie których wnosi są jego pracownikami lub współpracownikami. Kiedyś już miał taką sprawę, że ktoś kiedyś zaparkował pojazd kancelarii i sąd na K. przesłuchiwał jego współpracowników. Oni potwierdzili jego wyjaśnienia i na tym postępowanie się zakończyło (k. 38).

Sąd zważył co następuje:

Wina obwinionego i okoliczności popełnienia zarzuconego mu czynu nie budzą wątpliwości.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego albowiem brak jest jakiegokolwiek dowodu przeciwnego, który podważyłby wiarygodność ww. wyjaśnień.

Pomimo to nie ma podstaw aby uniewinnić G. Ł. od popełnienia zarzuconego mu czynu.

Obwiniony nie kwestionował tego, że nie udzielił Straży Miejskiej odpowiedzi na wysłane do niego pismo. Nie kwestionował również tego, że takie pismo otrzymał. Zresztą z treści zwrotnego poświadczenia odbioru wezwania wynika, że obwiniony odebrał je osobiście. Obwiniony jest właścicielem pojazdu, a zatem jest osobą, na której ciąży obowiązek o jakim mowa w art. 96 § 3 kw.

Zgodnie z treścią art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym, obowiązek wskazania na żądanie właściwego organu, komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie ciąży na właścicielu lub posiadaczu pojazdu. Tym samym obwiniony jest właściwą osobą do jakiej wezwanie zostało skierowane. Właściciel pojazdu lub posiadacz może zwolnić się od obowiązku wskazania kiedy pojazd został użyty wbrew jego woli lub wiedzy. Taka sytuacja nie miała miejsca w przedmiotowej sprawie. Podnieść należy, że obwiniony w żaden sposób nie zareagował na skierowane do niego wezwanie. Okoliczność o jakiej wspominał obwiniony w swoich wyjaśnieniach nie zwalnia go od obowiązku wskazania komu pojazd został powierzony. Jeśli pojazd był w tym czasie użytkowany przez kilka osób to właśnie te osoby obwiniony winien był wskazać. Wówczas Straż Miejska mogłaby podjąć odpowiednie czynności względem tych właśnie osób. Natomiast obwiniony co zostało wskazane, w żaden sposób nie zareagował na wezwanie. Tym samym swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 96 § 3 kw.

Wymierzając obwinionemu karę Sąd miał na uwadze okoliczności obciążające i łagodzące. Do tych pierwszych zaliczyć należy dotychczasową karalność za wykroczenia drogowe (k. 32-33). Obwiniony jest osobą wielokrotnie karaną za wykroczenia. Nie jest natomiast karany za przestępstwa i to jest okoliczność łagodząca. Mając to na uwadze Sąd wymierzył obwinionemu karę 300 złotych grzywny. Kara w tej wysokości będzie adekwatna do winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu.

O kosztach orzeczono na podst. 118 § 1 kpw oraz art. 21 pkt 1 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23.06.1973r.